Ч. 3. Пятниця 18 (5) січня 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостvах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Запрошенє до передплати.

З Новим роком розпочало наше видавництво сімнайцятий рік. Наші Вповажані Читателі — а єсть між ними богато таких, котрі читають „Народну Часопись“ від самого початку єї видаваня — оцінять найліпше вагу і значінє нашого видавництва. Длятого пригадуємо нашим Вп. Читателям і звертаємо ся до них з просьбою, щоби старали ся відновити передплату як найскорше так, щоби наклад можна зараз з початком нового року управильнити. Тих Вп. Читателів, котрі хотять передплачувати „Народну Часопись“ через ц. к. Старостства, просимо звертати ся як найскорше до дотичних ц. к. Старость і там складати передплату а не слухати тих, котрі може відводять від того та кажуть, що там передплати не приймають. Рівночасно звертаємо ся з просьбою і до всіх наших Вп. Читателів, щоби старали ся приєднувати для нашої часописи нових передплатників, памятаючи на то, що тим зроблять не малу прислугу тій части нашої суспільности, котрій потреба як найбільшої просьвіти і науки, а се можемо сьміло сказати, що ні яка з руских часописий не дає тілько і так ріжнородного материялу для науки і забави як „Народна Часопись“.

„Народна Часопись“ буде й на дальше держати ся тої самої проґрами що доси та буде попри вісти політичні подавати як найобширнійший і найвсестороннійший материял до читаня, передовсім добірні повісти і оповіданя, а відтак всілякі відомости з ріжних галузий науки, та фахові відомости з господарства, ґіґієни і виховання.

Передплату на „Народну Часопись“ приймають на провинциї ц. к. Староства а у Львові аґентия дневників п. Соколовского, пасаж Гавсмана ч. 9. Можна також присилати просто до нашої Адміністрациї, але тоді з пересилкою почтовою. Хто хоче відбирати в ц. к. Старостві, нехай там складає передплату.

Передплата в Аґентиї дневників п. Соколовского, пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостvах на провинциї:

на цілий рік	. 4 К	80 сот.
на пів року	. 2 „	40 „
на чверть року	1 „	20 „
місячно . . .	— „	40 „

Поодиноке число 2 сотики.

З почтовою пересилкою в Адміністрациї „Народ. Часописи“ ул. Чарнецкого ч. 12:

на цілий рік	. 10 К	80 сот.
на пів року	. 5 „	40 „
на чверть року	2 „	70 „
місячно . . .	— „	90 „

Поодиноке число 6 сотиків.

Вісти політичні.

З буджетової комисиї. — Рада державна. — Подиї в Росиї. — Справа марокканьска. — З Сербії.

Буджетова комисия ради державної зібрала ся вчера вечером на засіданє. На засіданю були присутні також п. Президент міністрів бар. Бек і пп. Міністри др. Коритовский, Дершата, Форшт і Мархет. На дневнім порядку була справа поліпшеня платні державних урядників. По довшій дискусиї і заяві п. Міністра дра Коритовского, аби посли не ставляли за далеко ідучих жадань, ухвалено зміну §. 1. закона о управильненю платні і закрито засіданє, назначуючи слідуюче на нині рано.

На засіданю палати послів вела ся вчера дискусия над законом о охороні перед нечатною конкуренциєю і принято єго остаточно в другім і третім читаню. На дневнім порядку

---

3)

Пан Лєкок.

З францускoго — Еміля Ґаборіо.

(Дальше).

На то відозвав ся Жевроль острим тоном: Чи гадаєш, що я ношу очи в кишени? Тай я то само добачив, що ти, але собі подумав: Видиш, собака, користає з урльопу, щоби не платити за стриженє.

— Значить ся, коби лиш не...

Але Жевроль не любив того, щоби єму противити ся, і сказав:

— Досить того балаканя! Що діяло ся перед тим, о тім всім довідаємо ся. Мама Шіпен, тота злодійка, преці ще не вмерла!

Сказавши то, пустив ся він до старої жінки, котра все ще сиділа скулена на сходах. Від коли патруля вступила до хати, она ані не відозвала ся, ані не рушила ся, ані навіть не оглянула ся довкола себе. Лиш не переставала стогнати. Жевроль скорим рухом зірвав їй фартушок з лиця, а тепер можна було побачити страшно погану женщину, споневіряну віком, ледащим житєм, голодом і струями горівки: зморщена, беззуба, покорчена, без тїла на костех, жовта і суха як старий перґамін.

— Ану руш ся, вставай! — крикнув інспектор. — Не заводи! Я тебе ані крихти не пожалую. Тебе би таки добре набити за тоту отрую, яку ти додаєш до напитків, від котрої твоїх пяниць бере відтак така злість, як би они з розуму посходили.

Стара повела своїми малими зачервонілими очима по хатї і стала заводити жалібним голосом:

— Нещастеж моє!... Щож я тепер вдію? Все побили, поломили! Зруйнували мене!

— Кажиж вже раз — розкричав ся Жевроль — як прийшло до тої бійки?

— Ах! Та я того зовсїм не знаю! Я була там на горі та латала річи мому синови; аж чую, що они сварять ся.

— А відтак що було?

— Ну, я, розуміє ся, зійшла на долину і тоді побачила тих трох, що тепер тут лежать; а они щось собі зачепили з тим третим, котрого ви звязали, з тим бідним невинним чоловіком! По тій правді як я честна жінка, кажу вам, що він нічого не винен. Коби мій син Політ був тут, то був би скочив між них і розігнав; але я, бідна вдовиця, щож я могла вдіяти? Я з цілої сили кликала на поміч.

Сказавши то, сіла собі знову, як би гадала, що вже досить розповіла. Але Жевроль вхопив єї і змусив знову встати.

— О, ми ще не скінчили — сказав він. Я хотів би ще щось більше довідати ся.

— Та ніби що ще, любий пане Жевроль? Я преці нічого не виділа.

— А що би ти на то сказала, бабо, як би я тебе арештував?

— То була би велика несправедливість.

— Але до того не прийде, коли не схочеш уперто мовчати. Менї щось так видить ся, що чотирнайцять днїв у сьв. Лазаря розвязало би тобі знаменито язик.

Назва жіночої вязниці поділала на вдовицю Шіпен, мов би єї з'електризувала. Она перестала зараз удавати, що заводить, випростувала ся, взяла ся гордо попід боки та почала ся лаяти з Жевролем і єго людьми: Они все чогось чіпають ся єї родини, вже й єї сина арештували, хоч то такий честний молодець. Впрочім она вязниці не боїть ся, була би навіть рада, як би могла там житє своє закінчити, бо не мусїла би бідувати.

Жевроль старав ся через якийсь час змусити єї, щоби мовчала, але побачив, що не годен. Впрочім всї єго люди сьміяли ся. Він длятого відвернув ся від неї, приступив до убийника і сказав:

— Ну, то може ти нам щось скажеш. — Чоловік той через хвильку не знав що робити, але наконець відповів:

— Все, що я вам мав сказати, то вже сказав. Я увіряв вас, що я невинний, а той чоловік, котрого поцілила моя куля, умираючи потвердив вам мою заяву а так само і тота стара женщина. Чогож ще хочете від мене? Коли судия буде мене переслухувати, то може буду відповідати; але аж до того часу не видобудете з мене ані слова.

Можна було легко зміркувати, що той чоловік упер ся а для старого кримінального інспектора не була то несподіванка. Злочинці дуже часто не хотять в першій хвили відповідати, бо знають з досьвіду, що оборони не можна відразу витрясти з рукава, що противно, до того треба терпеливости і подуманя. Чоловік той знав очевидно, яке значінє може мати в дальшім слідстві хоч би на око й незначна відповідь, яка в замішаню вирве ся

нивішного засїданя стоїть зміна промислового закона. — Палата панів збере ся на засїданє дня 21 с. м., а на дневний порядок засїданя прийдуть справи: Подрібна дискусия над проєктами закона в справі виборчої реформи і друге читанє законів в справі продажи державних посїлостий. — Narodni Listy доносять, що рада державна буде закрита дня 30 с. м. і то не бесїдою, але торжественним засїданєм, на якім президент ґр. Феттер попращає палату.

В Петербурзї, як звідтам доносять, арештувала полиция вчера в ночи 70 осіб, належачих до чартиї терористів, котрі підготовлювали ворохобню з оружиєм в руцї. Крім того удало ся внаслїдок того відкритя перешкодити висадженю у воздух будинку державної полициї. На чолї заговору стояв низший урядник полицийний. — Вчера по полудни пробовано вже другий раз висадити у воздух пароход „Григорий Мерк“, котрий дня 18 с. м. мав від'їхати до Нового Йорку. На переді корабля вибухла бомба чи піроксилїна, вириваючи велику діру та спричинюючи инші ушкодженя. З людий нїхто не ранений. Яко виновників арештовано двох студентів унїверситету і двох учеників, при котрих найдено революцийні відозви. — Вчера по полудни застрілило двох мужчин в Миньску на улици команданта артилериї, підполковники Белявинцева. Виновники утїкли. — Як доносить „Русь“, з розпорядженя мінїстра внутрішних справ має бути поданий до Петербурга цїлий слїдчий материял, дотикаючий осіб, котрі засудили полеві суди. — В Лодзї, де як звістно нїмецкі капіталїсти позамикали свої фабрики, настала велика нужда серед робітників, котрих кількадесять тисяч остало без занятя. Внаслїдок того повтаряють ся там майже кождого дня убийства і розбої.

З Танґера доносять: Войско султана марокканьского забрали в Цінат людям Райсульлого 1000 штук худоби, яку продано в Танґері. Комендант султаньских войск Бен Ґазу удав ся до заступників держав з новою просьбою, аби аж до покінченя его виправи не покидали Танґера, а особливо не приїзджали до Цінат.

Сербский правительственний орґан „Самоуправа“ пише, що торговельні переговори з Австриєю не зірвані, лише здержані, длятого правительство не бачить причини примінювати виїмкові зарядженя до австрийских товарів. Коли би прийшло до мирової війни, правительство ужиє всїх прислугуючих ему средств, однако хоче то по можности оминути.

Новинки.

Львів, дня 17-го січня 1907

— Вісти з руского тов. педаґоґічного. Заким напечатаємо подрібний виказ жертв за послїдні місяцї, дїлимо ся з прихильниками нашого товариства радісною вістию, що богато наших патріотів, іменно шкільна молодїж, приспорила нам красну „коляду“. Складаємо за неї старшим і молоденьким патріотам горячу подяку і сподїємо ся, що й „щедрий“ вечер буде для нас „колядою“ щедрий. З „коляди“ прислали доси в коронах: о. В. Гинилевич 26·50, о. Теофіль Скобельский 25, о. А. Пясецкий 16·60, о. М. Цегельский 15·44, І. Панькевич 7·20, парохіяни в Горуцку 20·50, в Раделичи 12, о. Богачевский 19·60, кандидати сем. учит. в Сокали 58, парохіяни з Дунаєва 10 і аматори читальні з Дунаєва (через ґімназиста Танчаковского) 5, з Жовтанець (ґімназисти Залїтач, Кашуба, Павлюх) 13, в Підберезцях ґімназисти 18·02, з Рєменова часть коляди (через матуриста П. Тиса) 18. — Картки з видами бурси можна дістати в товаристві (Сикстуска 47), в Сокільскім Базарі і в книгарні Наук. тов. ім. Шевченка. — Великий концерт на школи товариства відбуде ся в початках лютого. Упрошено до виконаня точок самі найлїпші артистичні сили. — Перше засїданє комітету в справі вибору площі і уставленя бронзового бюсту Шевченка, переховуваного в нашім товаристві, відбуде ся в лютім. — В артистичній накладнї Гусніка і Гайслера в Празї замовило товариство дві прегарні книжочки з образками для нашої молодежи з вершиками п. К. Малицкої. Буде се дійстна розкіш для наших малесеньких „неграмотних“ і грамотних діточок. — *Видл.*

— В Перемишлянах відбуде ся дня 24 січня с. р. торжество посьвяченя і отворення „Народного Дому“, закупленого при гостинци коло рускої церкви в 1906 р. трудами і жертвами тамошних патріотів. В домі тім знаходить ся велика саля догідна на всякі збори, бюра товариства кредитового та чипшеві помешканя. Торжество розпічнесь о год. 9-ій рано богослуженєм з проповідею, а відтак по довершеню посьвяченя дому, відбуде ся о год. 11-ій академія. Дальше вечером о годинї 7-ій — концерт перемишляньского Бояна і забава з танцями. На се народне торжество заповідають численну участь також і з дальших сторін. Окремі запрошеня розсилає вже місцевий комітет, а хто через ошибку не одержав би, зволить звернутись письменно до канцеляриї „Народного Дому“ в Перемишлянах.

— Топленє снїгу на улицях міста. В секциї технїчній львівского маґістрату обговорювано вчера спосіб, в який можна би з улиць міста спрятувати борзо снїг, а проф. Павлевский піддав проект топленя снїгу, практикований в Америцї, де роблять то слїдуючим способом: На улици ставить ся щільно замкнений котел, а довкола него згортає ся снїг так, щоби довкола кітла творив цїлу гору. Від кітла іде рура, через котру переходить з другого кітла, де огріває ся вода, горяча пара і огріває перший котел. Снїг тодї топить ся, а вода з него спливає до каналу. Кітли можна перевозити з одної улиці на другу і в той спосіб очищувати місто. — Нема що казати, спосіб дуже простий і легкий до виконаня та може бути, що его заведуть і у нас у Львові, скоро лиш з Галичини зроблять Америку або Львів перенесуть до Америки, бо при такій цїнї топлива, дерева і вугля, і як сего року, то ледви, чи комусь схотїло би ся бавити ся топленєм снїгу на улицях. Здає ся, що наш практичний маґістрат і наша рада громадска як в лїтї, коли на улицях повно пороху взглядно болота, так і в зимі, коли улицї завалені снїгом, будуть держати ся старої засади: „Най буде як бувало!“

— В селї Заланові коло Рогатина почала громада будувати величавий „Народний Дім“, в якім буде величезна саля до представленя, саля читальняна, комнати для селяньскої захоронки, канцеляриї для читальні „Просьвіти“, „Сокола“ і позичкового товариства. Коло будови заходить ся місцевий парох о. Ваньо з підмогою молодших господарів. Честь такій громадї!

— Дрібні вісти. З причини заметелї снїгової здержано з днем 16 с. м. на 3 днї рух поїздів товарових межи стациями Стрілки-Топільниця-Сянки. — В рускім театрі, котрий тепер гостить в Дрогобичи, виставлено в суботу звістну штуку польской писательки панї Ґ. Запольскої з жидівского житя під заголовком „Малка Шварценкопф“. Частина дрогобицких сіоністів почула ся обидженою і в часї четвертого акту почали кричати, що штука обиджає Жидів, та накликувати зібрану жидівску публику, щоби вийшла зі салї. Очивидно того поклику нїхто не послухав, і вийшли тільки ті, що зробили бучу. Через хвилю крізь вікна посипав ся град камінєя. Тодї публика серед загального переполоху вийшла з театру, а виставу зовсїм перервано. — В ринку придержано оногди Сенька Андреса в хвили, коли ревідував кишені людий, що стояли перед льотерийною колектурою, та хотів також витягнути якийсь щасливий нумер. Сим разом потягнули его до арешту. — Монтер Тлїмберґер напав вчера два рази на дім Антона Созаньского при ул. Вибрановского ч.

тому, котрого зловлять на сьвіжім вчинку. Отже він мовчав і зискав на часї. Мимо того був би Жевроль може пробовав дальше; але ему дали знати, що „вояк“ саме що сконав. Він сказав длятого:

— Ну, коли так, дїти, то двох з вас лишить ся тут а я з другими піду. Збуджу комісаря полиції і віддам ему справу; він тим займе ся а ми будемо так робити, як він порішить. На всякий случай моя одвічальність крита. Розвяжіть же ноги нашому арештантови, а звяжіть трохи руки мамі Шіпен; відставимо їх обоє по дорозї на полицию.

Всї полицисти зробили, як їм приказано, лиш наймолодший з них, якраз той, котрого інспектор похвалив, дав знаком знати, що хоче ему щось сказати і вийшов з ним за двері.

Коли відступили ся кілька кроків від хати, спитав Жевроль: Чого ти хочеш від мене?

— Я хотів би знати, ґенерале, що ви о тім думаєте.

— Я гадаю, що чотирох злодюгів стрітило ся в сїй норі розбишацкій, завели сварку з собою а від слів прийшло до бійки. Один з них мав револьвер і убив других. То так ясне як юшка з клюсок. Після того, яке було перед тим житє убийника і єго жертв, будуть єго судити. Може навіть суспільність повинна ему бути вдячна...

— Отже уважаєте дальші слїдства і доходженя за злишні?

— За зовсїм без цїли!

Молодий полицист призадумав ся; відтак відозвав ся знову:

— Бо то... бачите, ґенерале, менї самому тота історія якась неясна. Чи ви придивили ся тому убийникови і єго поставі та єго очам? Чи заприміти ви так як я ніби нехотячи...

— Щож дальше?

— Ну менї здає ся... а може я помиляю ся, але коротко сказавши: менї здає ся, що нас поверховність зводить. Ба, я щось так здогадую ся...

— Ба! А якже поясниш собі той здогад?

— А якже поясните собі то, що гончий пес вітрить?

Жевроль, ревний приклонник того напряму криміналїстичної теориї, котрий кладе вагу лиш на дійстні події, здвигнув легковажно плечима і відозвав ся глумливо:

— Одним словом сказавши: здогадуєш ся тут якогось мельодрамату... сходин перебраних великих панів в „перчанцї“, у панї Шіпен... мов би в театрі... Шукай, мій любий, шукай! Я тобі позваляю.

— Що? Позваляєте?

— Що більше: приказую тобі. Лишиш ся тут і то з одним з товаришів, котрого можеш сам собі вибрати. А коли щось знайдеш, чого я не видів, то позваляю тобі дарувати менї очиці.

Глава друга.

Полицист, на котрого Жевроль здав доходженє, котре сам уважав за злишне, був початкуючий. Він називав ся Лекок.

Був то мужчина лїт двайцятьпять до двайцятьшість, майже без заросту, блїдий, з червоними губами і дуже густим кучерявим волосєм. Він був трошки малий а всї єго рухи зраджували незвичайну силу. Впрочім не було на нїм нїчого, що звертало би увагу, хиба очи, що то блисли, то потягали як огонь морскої ліхтарнї, та ніс, котрого мясисті ніздря незвичайно поруш али ся.

Будучи сином богатої і знатної родини нормандскої, одержав був Лекок добре і основне вихованє. Розпочав був якраз свої правничі студиї в Парижи, коли єго в протягу одного тиждня стрітив один удар по другім: батько зруйнований зовсїм помер а мати пережила єго лиш кілька годин... Остав ся отже сам один на сьвітї, без средств, а мусів жити. Аж тодї міг зміркувати, що він поправдї знає, тілько що й нїчого.

Унїверситет не дає ще на сьвідоцтво матури до жизненної ренти. Отже що прийшло сироті з єго ґімназияльних наук? Завидував людем, що знають ся на якімсь практичнім фаху і вступають сьміло до когось першого лїпшого на роботу та можуть сказати: „Я хотів би щось робити“.

(Дальше буде).

9 і побив доньку господаря Михайлину. Напастника арештовано. — Муляр Галицкий побив в шинку при ул. Личаківскій сторожа Пискаря, а на поліциї ще відгрожував ся, що убє єго. Галицкого замкнено до арешту. — В Берлині вибухла серед тамошної залоги заковязь карку; кількох вояків вже померло. — З Женеви доносять, що неправдою єсть, мов би пан Леопольд Вельфлінґ по розводі з жінкою мав намір старати ся о відзисканє прав архікнязя.

— Розбишацтво у Львові. Вже й львівскі злодії беруть ся до револьверів, як то показує слідуюча подія. Вчера вечером о 8 год. закрали ся до помешканя п. Теренкочого, директора банку, два злодії, котрі розбивши креденс вкрали більшу часть столового срібла представляючу вартість около 1000 К. Кухарка однак зачула, що порають ся злодії і наробила крику. На то вбіг сторож камениці, а злодії тоді пустились втікати. Кухарка і сторож бігли за ними, а по дорозі прилучили ся до них і инші люди, що случайно переходили улицею. Так зробив також і студент політехники п. Мартинович, що переходив случайно ул. Фридрихів; він був вже так близько, що майже вже готов був вхопити злодія за карк. Тоді той обернув ся і стрілив до него з револьвера, але на щастє хибив. Настало хвилеве замішанє і погоня спинила ся, а злодії вбігли тимчасом до камениці при ул. Осолінских ч. 10 і сховали ся там межи подвійні двері партерового помешканя. Зробило ся збіговиско і люди обступили каменицю, а тимчасом хтось спровадив поліцию, котра вишукала розбишаків та відвела їх на інспекцию. Тут показало ся, що злодієм, котрий стріляв, єсть фаховий злодій Мариян Бандрівский, котрий скінчив висший курс злодійства у львівскім криміналі, де відсидів кару 2-літної вязниці і лише що 19 грудня м. р. вийшов звідтам. Другий злодій називає ся Адам Лянґ і єсть ще лиш практикантом в злодійским фаху, бо доси був шлюсарем, а часами займав ся мулярством і не був доси караний. Злодіям відобрано вкрадене срібло і револьвер у футералі системи Velodox.

— Крадежі. Кравець Ілько Хомів віз вчера на возі машину до шитя а по дорозі вступив до шинку при ул. Личаківскій. Коли вийшов, не застав вже машини. Шкода виносить 160 корон. Хомів здогадує ся, що крадежі допустив ся якийсь жебрак, котрий крутив ся коло воза. — Зарібник Николай Іванишин купував недавно тому годинник в склепі Геллера, при ул. Краківскій ч. 16 і вкрав при тій нагоді другий годинник. Хотів здаесь другий раз спробовати такого самого щастя і зайшов знов до того самого склепу; але Геллер єго пізнав і казав арештувати. При ревізиї у арештованого знайдено всілякі річи, походячі з крадежі, як: ножиці, дитинні сорочки, старі штани, книжочку податкову і т. п. В виду того пійшов Іванишин до Іванової хати. — Служниці Теклі Харей вкрадено з крухні в домі при ул. Фредра ч. 8 дві подушки вартости 40 корон.

— Пес прошаком. Хто на стациї Ватерльо в Льондоні висідає, може стрітити там великого пса, знаного під іменем Льондон-Джека, котрому на нашийнику висить пушка до збиране гроший, призначених для сиріт по урядниках і робітниках залізничих, котрі згинули підчас якоїсь катастрофи. Минувшого року зібрав Льондон-Джек на ту ціль 12.000 корон.

— Страшна катастрофа стала ся вчера в Бориславі. Около 3 год. рано згорів закін копальні Лявбеніміле, власність підприємця п. Лаща. В огни згинули вертник і два єго помічники. Третий помічник уратував ся в той спосіб, що спустив ся на линві ратунковій.

— Намірене самоубийство. Челядник лякерничий, Зиґмунд Куціль хотів відобрати собі житє і сівши собі — очевидно задля більшої безпечности — на лавочці на валах ґубернаторских близько стациї ратункової, випив більшу скількість амовяку. Прохожі побачили то і дали знати на стацию ратункову, котра подала єму поміч. По виполоканю желудка відвезено єго до шпиталю.

† Померли: Домініка з Подолиньских Бариляковa, вдова по недавно помершім пароху, упокоїла ся в Смільні коло Бродів дня 13 с. м. — Петро Дзядик, укінчений студент фільософії, упокоїв ся по довгій грудній недузі в домі своїх родичів в Варяжи дня 5 с. м. в 31 році житя.

Телеґрами.

Відень 17 січня. Комісия буджетова розпочала нині перед полуднем наради над законом о поліпшеню платні для професорів.

Відень 17 січня. В палаті послів по відчитаню інтерпеляций і внесень пос. Малаховский яко референт комісиї промислової мотивував пильне внесене в справі новелі промисловоі, котра єсть постулятом широких мас населеня і вносив, щоби приступати до ухвал палати панів.

Льондон 17 січня. Уряд кольоніяльний оціняє число убитих підчас землетрясеня в Кінґстевн на 30 а ранених на 300.

Луганск (катеринославска ґубернія) 17 січня. Громада арештантів поранила і розоброїла дозорців та хотіла втечи з вязниці. Сторожа убила двох вязнів а 3 тяжко ранила; прочих задержано.

Ню-Йорк 17 січня. Після телеґрами „Associated Presse" землетрясене в Кінґставн збурило майже всід доми в місті та ушкодило всі доми в лучу 10 миль довкола. Огонь знищив доповнідка то, що ще можна було уратувати по землетрясеню. Часть торговельна представляє лиш велику купу розвалин. Около 400 людий утратило житє а тисячі єсть ранених. Церкви, публичні будинки і готелї знищені.

Вашінґтон 17 січня. Департамент маринарки одержав телеґрафом без дроту вість з Ґватанамо на Кубі, що адмірал Еванс поплив торпедовою лодкою до Кінґстон на Ямайці, щоби давати поміч нещасливим. Два воєнні кораблї поплили також туди, крім того вислано 2 пароходи з поживою.

Манілля 17 січня. Острови Лейта і Самар навістив тайфун. На острові Лейта згинуло 100 людий. Також на Самарі наробив тайфун великої шкоди.

НАДІСЛАНЕ.

Курс львівский.

Дня 16-го січня 1907.	Платять К с	Дають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	583·—	593·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	—·—	160·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	578·—	583·—
Акциї фабр. Лининьского в Сяноку.	390·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот 4½%	100·50	101·20
4½% листи застав. Банку краєв.	101·50	102·20
4% листи застав. Банку краєв. .	98·10	98·80
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	98·80	—·—
" " 4% льос. в 41½ літ.	98·80	—·—
" " 4% льос. в 56 літ.	97·80	98·50
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	99·30	100·—
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. см.	—·—	—·—
" " " " 4½% . .	100·70	101·40
Зелїз. льокаль. " 4% по 200 кор.	97·50	98·20
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
" " 4% по 200 кор.	96·50	98·70
" м. Львова 4% по 200 кор.	96·—	96·70
IV. Льося.		
Міста Кракова	88·—	94·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	46·70	48·70
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	27·75	29·75
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	57·—	59·—
Базиліка 10 кор. (Курс віденьский) . .	22·65	24·65
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цісарский	11·22	11·42
Рубель паперовий	2·49	2·52
100 марок нїмецких	117·30	117·90
Доляр американьский	4·80	5·—

— ТОВАРИСКА ЗАБАВА — „Розмова цьвітів". Звістна з своєї рухливости фірма пп. Кавчиньского і Оберского у Львові (ул. Кароля Людвика ч. 7) видала своїм накладом в рускім язиці нову товариску забаву під поданим заголовком. Гадки на 64 карточках, уложив п. Денис Сумик. Видане представляє ся дуже хорошо, а забава займаюча і цікава. Хто купить, не пожалує. Набувати у накладців.

Гроші звертаємо, кому не подобає ся річник 1906 „Добрих Рад". В сім річнику знаходять ся сотки практичних порад для кождого а крім того близько 100 рисунків, після котрих може собі кождий наробити практичних річий для господарства. Ціна 1 К за річник. Адреса: „Добрі Ради", Стрілецкий Кут (Буковина).

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).